

COMUNICAT DE JEV EN RELACIÓ A LA SENTÈNCIA DEL CAS “LA MANADA”: HERMANA, YO SI TE CREO!

Una vegada més, una sentència judicial totalment patriarcal ens obliga a denunciar públicament la vulneració flagrant de drets humans que patim les dones. En aquesta ocasió els cinc homes integrants d'un grup autodenominat la manada no han estat acusats de violació després d'haver-se provat, segons la pròpia sentència, que van arraconar a una dona de 18 anys fent valer la seva superioritat física en un portal i van abusar sexualment d'ella mentre reien, es mofaven, ho anaven explicant i, fins i tot, ho gravaven en un telèfon mòbil.

Una situació així és evident que implica de forma explícita tant la intimidació com la violència i que per tant la sentència està descrivint, sense cap mena de dubtes, el que és una violació en grup. El missatge que està llançant la justícia és que som les dones les que tenim la responsabilitat de defensar-nos fins a la mort de les agressions, ja que sinó, no hi ha violència. Què hem de fer les dones? Si denunciem sense haver-nos resistit físicament, la justícia no veu ni intimidació ni violència. I si ens resistim, ens arrisquem a morir.

Que una violació grupal com aquesta quedi en un simple abús és més que vergonyós, és un atac i un insult a totes, i és per això que també cal fer una aposta legislativa valenta i contundent, amb els canvis legislatius que siguin necessaris en el Codi Penal i amb inversió en formació i sensibilització del poder judicial, que ens garanteixi a totes les dones la seguretat de poder gaudir de l'oci i les festes patronals i que no faci distincions entre abús i agressió. Una violació és una violació, i en tot cas és dins d'aquest concepte en el que es poden afegir agreujants a la greu situació de vulneració dels drets de les dones que ja és de per se.

Després de la vergonyosa culpabilització de la víctima que hem viscut durant aquests 21 mesos que ha durat el procés judicial, desgraciadament amb la complicitat de molts mitjans de comunicació, la sentència, sense cap mena de perspectiva de gènere, confirma que la justícia no ens protegeix contra els atacs als nostres drets i afavoreix la impunitat de les agressions masclistes. Minimitza els fets al no considerar-los agressió sexual però, a més, tampoc no reconeix l'atemptat al dret a la intimitat, l'honor i la pròpia imatge de la víctima. No es tracta, però, d'endurir les penes existents en el nostre ordenament jurídic sinó de protegir-nos a les dones de forma eficaç i evitar sentències totalment patriarcal com en aquest cas. No només no és no, sinó que només sí és sí.

Davant d'aquest atac a totes les dones, cridem a la mobilització i a la unitat d'acció del moviment feminista. El 8 de març ens va demostrar la força que tenim, ara cal que l'exercim per exigir justícia i perquè si ens toquen a una, ens toquen a totes!

27 d'abril del 2018